

Moc jsem toho za rok 2020 nenapsal. Trochu méně toho vycházelo, trochu méně se interpreti starali, aby nesešli z mysli, zřejmě jim těch pár festivalů přes léto stačilo. Nicméně něco přeci jen dorazilo a já koukám, že máme nový rok a asi bych se měl zmínit o tom, co jsem poslouchal (a vysílal) v roce 2020. **Inženýr Vladimír – *Co jsme prožili***: Vladimír Mikulka na svém albu písněmi nešetřil a jak jsem napsal u hvězdičkování desek, méně by bylo více. Inženýr Vladimír zajímavým a osobitým způsobem mísí jisté „životní moudrosti“ s nevázaným pohledem na svět a většinou i pobaví. Mě jednoznačně dostala skladba

Chcípul pes

, i když jsem musel vyřizovat několik pohoršených emailů a telefonátů, cože si to ten floutek vůči Martě Kubišové dovoluje. Ale za ten smích a pobavení to stálo. Další silné písně:

Patníky

,
Oškliví lidé

,
Špatně se usíná

. Nemusely by být například

Sokolenky

(moc to připomíná slavné

Uhořelo štěňátko

) nebo

Kamarádko

, navíc zde vyniknou mírně odbyté melodie. Mezi mírnou nadsázkou posluchač najde často sám sebe. Překvapila melodická pestrost a aranže.{desky 1653}

Vojtěch Urbánek

—

Zhasínám Karlín

: Pouhých osm písní, ale zato jedna silná vedle druhé. Hned úvodní a titulní vás dostane svou atmosférou – jako byste v Karlíně byli. A v podobném duchu deska pokračuje dál – jednotící aranže, plný zvuk, civilní zpěv. Trochu se mi vybavil Karlín od Ivana Hlase, resp. charakter Hlasových nahrávek. Další silné skladby:

Vítej, Básník

a

Vánoce 35

– a to jsem tedy vyjmenoval celou polovinu desky.{desky 1670}

Honza Jícha s kapelou

—

Love zdar!

: Tahle deska mě překvapila nejvíce. Pamatoval jsem si Honzu Jíchu především z vystoupení na Portě a pak z jeho předchozí desky, a tak jsem si byl skoro jist, co uslyším. Nu, a byl jsem příjemně překvapen – šíří témat, hloubkou zpracování, pestrostí písní. Opravdu název ...“s kapelou“ má oprávnění. Osvěžujícím dojmem působí i písničky, ve kterých zpívá Zuzana Hasalová. Prostě pan učitel vyrostl na pana ředitele, když bych měl popsat hudební vývoj pomocí civilního povolání Honzy Jíchy. Určitě si poslechněte

Vyhlídkový let

,
Miluju, Bavlněnou, Epizodu

nebo

Ničitele mostů

. Deska pobaví i krátkými mezihrami, i když trochu matou pro účely evidence písní.{desky 1682}

A nakonec jedna sólistka:

Saša Niklíčková

—

Zmačkaná žena

. Na rozdíl od Honzy Jíchy si ji z pódia pamatuju přesně tak, jak se prezentuje na desce. Energická dáma, která se umí podívat ironicky i drsně a přitom laskavě na svět okolo i na sebe. Všechny písničky si složila a většinu nástrojů i nahrála. Poznávacím znamením je akordeon. Když už přirovnávám, tak bych řekl „snesitelnější Radůza“. Ze třinácti písní na CD jsem si oblíbil

Advent, Námořník, Madeleine

a

Tetování

. Ale i v ostatních písních najdete neotřelý pohled na svět. Zmačkaná Saša se mi líbí víc, než kdyby byla pečlivě (hudebně) vyžehlená.{desky 1672}